

כשעבודה ואהבה נכגשים בגאווה

איתי גורביץ וטל דקל עובדים וחיים יחד כבר 17 שנה. בראיון גאה במיוחד הם מספרים שבהתחלה זה היה נראה כטעות אחת גדולה, לפחות פעם בשבוע היו על סף גירושים ופירוק עסקים משותפים, אבל בסוף הם הצליחו להתגבר על הכל ופתחו בית ספר לאופנה

החתונה / צילום: ראובן שניידר

דורון אורסיאנו-ויטור

תכירו את איתי גורביץ' וטל דקל, שניהם בני 42. הם עובדים וגם חיים יחד כבר 17 שנה. איתי נולד בבלרוס. לקראת גיל 14 עלה עם הוריו ואחותו לארץ. בשנים הראשונות התגורר עם ההורים בבאר שבע ומיד אחרי הצבא עבר למרכז. בהתחלה לרמת גן, בתקופה בה למדתי משחק בבית צבי, ואז לתל אביב. מענייני משחק פרש רוב חיי עוסק בתחום התקשורת - כתב אופנה של מיים אאוט, כתב אופנה בכיר בפנאי פלוס, עורך אתר ערוץ E! בישראל, הפקות טלוויזיה, עריכה והגשה בתחנות רדיו שונות.

במקביל עורך אופנה באתר efifo.co.il - מגזין אופנה. טל דקל בן זוגו של איתי נולד וגדל בתל אביב.

כל חיי עוסק בעיצוב אופנה - כמעצב אופנה ומורה לעיצוב אופנה, תדמיתנות ותפירה. בעבר עבד במכללת לאופנה כמרצה ומנהל מחלקה לעיצוב אופנה, עיצב עבור מותג בגדי נשים משלי ועבור מותג בגדי נשים גרמני hanna edel berlin. כיום שניהם כיום בעלים של גואפו - בית ספר לאופנה נכון לעכשו מתגוררים ברמת גן גבול בני ברק. בית הספר שוכן בלופט תעשייתי במתחם העסקים ב.ס.ר. באותו הבניין שכרנו יחידת ריוור.

איתי: "בפעם הראשונה ראיתי אותו כמועדון הרום בתל אביב. הוא עשה לי קצת עיניים וורמתי. כעיקרון, זה היה אמור להיות סטוץ חד פעמי. אבל התאהבתי ולא ממש רציתי לוותר עליו. בהתחלה הוא היה אגוז קצת קשה לפיצוח והתעקש על כך שלא מעוניין להיכנס למערכת זוגית, אבל די מהר הוא נשבר וורם עם הרעיון שלי, כולל לעבור לגור ביחד אחרי פחות משנה של זוגיות".

טל: "ראיתי אותו באיזה בר גייז כשבאתי לשם לראיון עבודה. הבנתי שזה לא מקום בו אני רוצה לעבוד, אבל כבר אז שמתי עליו עין. אחרי זמן קצר נפגשנו במקרה במועדון הרום המיתולוגי, ושם הכל התחיל. הייתי בן 25, בריוק אחרי פרידה ממערכת יחסים של כמה שנים ולא חשבתי להיכנס למערכת יחסים חדשה. חשבתי יותר ליהנות מחיי הרווקות. אבל לגורל ולאיתי היו תכניות אחרות לגבי".

התחתנתם?
"אנחנו נשואים פעמיים. פעם ראשונה הייתה ב-2009, במסגרת חתונה המאה כמצעד הגאווה בתל אביב שנערך במסגרת חגיגות 100 שנה לתל אביב".

את החתונה יזמו יניב וייצמן וגל אוהבסקי, כצעד מחאתי נגד הממשל שלא מעניק לנו, גייז, זכויות להיות את החיים שלנו. ארגון 'משפחה חדשה' העניק לנו תעודות זוגיות, שאז היו בעיקר סמל וכיום כבר נחשבות למקובלות במסודות ממשלתיים רבים בארץ ובעולם. זו הייתה חוויה בלתי נשכחת".

כפעם השנייה התחתנו טל ואיתי כשעברו לברלין, גרמניה. טל בעל אורחות איטלקיות. איתי בעל אורחות ישראליים בלבד. התחנה השנייה הייתה מטעמי נירית בלבד. גרמניה כבר אז הכירה באיחוד חוקי של זוגות חד מיניים וכיום גם הנישואים הם חוקיים בגרמניה. למרות המטרה - להסיר לאיתי את המעמד החוקי לשהות בגרמניה, זה הפך לאירוע מאוד מרגש בעיריית ברלין, ברובע שנבנה הנחשב לרובע גייז של ברלין, בליווי נציג העירייה שמאוד התרגש מהזכות שניתנה לו לחתן זוג שנחשב לפסול חיתון במדינה שלו. במדינת ישראל, עדיין נחשבים טל ואיתי כרווקים וכל אחד מהם רשאי להתחתן עם אישה. האיחוד האירופי יתבע אותם על ביגמיה, מצידו, במידה וזה יקרה.

מה הסוד שלכם? בכל זאת 17 שנה זה המון. איתי: "גם לי לפעמים זה נראה המון כשאני חושב על זה. כשכל זה התחיל, אמרנו נורום. נראה לאן נגיע. מקסימום, ניפרד. מאז אנתנו וזרמים, בלי לחץ מיותר. מעבר לכן זוג, הפך טל מהר מאוד לחבר הכי טוב שלי, איתו אני יכול להרגיש הכי פתוח. גם לאינטרסים משותפים רבים, כנראה, יש חלק. וגם לתחושת החופש בתוך הזוגיות וחוסר הקנאה משני הצדדים יש משמעות בזוגיות. כל אלה, כמוכן, בנוסף לאהבה שעדיין קיימת ויכולת התפשרות של שני הצדדים".

ב-2011 עזבו את הכל וטסו עם 3 מוזורות לברלין. לא הייתה להם מטרה ברורה, חוץ מחופש ארך ואו להחליט מה עושים עם החיים האלה. שניהם רצו להתנתק קצת מהכל. אחרי כמה חודשים הבינו שמיכה לעולם האופנה עדיין שם. בהתחלה נכנסו לשותפות עם מפעל טקסטיל ותפירה להקמת מותג בגדי נשים. אחרי שאחד השותפים סיפר להם באחת הפגישות על כך שאבא שלו היה נאצי והוא מכין אותו, הבינו שהשותפות הזאת לא תמשך עוד הרבה זמן. השותפות אכן התפרקה והשניים החליטו להקים מותג בגדי גברים משלם. למה? כי זה מאוד קסם להם להקים משהו ביחד, משהו משלהם, וכל אחד ראה את עצמו משתלב בחברה המשותפת בתפקיד שהיה רוצה לבצע. אז גם נולד השם גואפו (GUAPO) - מילה שבאה מספרדית ופירושה חתיך, מגניב, קול. טל ואיתי חזרו לארץ כדי להתמקד בייצור גדול יותר (בארץ הייצור זול יותר משמעותית מאירופה), אבל שינויים בתכניות הובילו אותם לפתיחת בית ספר מקצועי שמתמקד בלימודי עיצוב בגדי נשים. בקרוב מתכננים בנוסף לבית הספר להשיק ליין בגדי חתנים.

זה אפשרי גם להיות וגם לעבוד יחד?
איתי: "בהתחלה זה היה נראה כטעות אחת גדולה. לפחות פעם בשבוע היינו על סף גירושים ופירוק עסקים משותפים. תוך כדי הקמת העסק עברנו קורס ייעוץ עסקי פרטי בגרמניה. דיברנו על הבעיות עם היועצת, שהמליצה לנו לעשות סדר, לחלק סמכויות ברורות, בלי שאחד יתערב לשני בעבודה. בנוסף, למדנו בזכותה מרי פעם להניח לעבודה בצד, לסגור טלפונים ולקחת חופש זוגי שהוא רק חופש. אימצנו את ההמלצות של היועצת שהצליחה לסדר לנו את החיים".

טל: "כן, זה אפשרי. לא פשוט בהתחלה. שילוב בין עבודה לחיים משותפים יוצר הרבה מתחים, במיוחד בהתחלה. עד שלומדים לשלב ולהפריד בין השניים".

יש מחיר שמשלמים על זה?
טל: "לא משנה כמה תנסה להפריד בין

שלונו אומרת שאסור לי להתחתן עם בן זוגי או להביא ילדים - למה שאנשים ברחוב יחשבו שזה בסדר?"

מערכת היחסים שלכם מונוגמית?
איתי וטל: "אחרי חמש שנים של זוגיות, ברגע של משבר בזוגיות שהבנו שנבע מהניקה של זוגיות, החלטנו במקום להיפרד לתת צ'אנס לזוגיות פתוחה. זה היה רעיון של טל. איתי היה שקפטי לגבי זה. אחרי 17 שנים של זוגיות, מתוכן 12 בזוגיות פתוחה, זה רק עשה טוב לשנינו. לא שמישהו עשה יותר מדי עם הזוגיות הפתוחה הזאת, אבל עצם העובדה שאתה יודע שיש לך חופש ושחרור, אתה כבר מרגיש שאתה נמצא בזוגיות כי אתה בוחר בה בכל פעם מחדש, ולא מתוך איוז מחויבות שנובעת ממוסכמות חברתיות או פחדים אישיים. הזוגיות הפתוחה באה בליווי הרבה חוקים אישיים שנולדו מתוך מטרות נמצא בין החופש והשחרור לשמירה על זוגיות ורצון לא לפגוע באף אחד מאיתנו".

היכן נוב יותר להיות בברלין או בישראל?
איתי: "טוב לי פה. והיה לי די נחמד שם. אבל נסענו אל הלא נודע, מבלי לבקר בברלין לפני

זה. עוד לפני שטסנו, סיכמנו שברגע שאחד מאיתנו אומר "מיציטי. אני רוצה לחזור", השני לא מתחיל להפוך ומתחיל לארוז. למרות געגועים לתל אביב, לא רציתי לחזור עדיין, לא הרגשתי שסיימתי את הטיוול שלי. אבל ראיתי שלטל לא היה הכי טוב שם, וברגע שהוא אמר בקול שהוא רוצה לחזור, פשוט התחלנו לארוז את עצמנו".

טל: "כבר אחרי שבועיים בברלין אמרתי שכאן אני לא אשאר הרבה זמן. איכשהו עברו 4 שנים. אבל לא הצלחתי בכל השנים האלה למצוא את המקום שלי שם. מקום שיהיה לי בו טוב, כמו כמה מקומות בתל אביב - ים, סיבוב ברחובות העיר, חברים שבאמת אפשר לומר איתם בלי להשבור את הראש והשיניים עם אנגלית או גרמנית. בארץ, איכשהו, הכל יותר טבעי ונעים. לברלין יש הרבה יתרונות, כמו המיכה הכלכלית נדיבה בעסקים קטנים בתחילת דרכם, למשל, נימוסים בין האנשים, חוקים שמאפשרים לנו להרגיש כמו כולם ולא לראוץ לעטוף את עצמנו בחושים משפטיים כדי לבטח את השני בתוך הזוגיות".

גורביץ ודקל / צילום: יחסי ציבור